

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. София, 04.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9912** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Жалбоподателят [фирма] - М. А. К., оспорва заповед № Т-РД-15-76/27.06.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, с която се отнема лиценз № 313/2006г., издаден за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. Жалбоподателката твърди, че не е уведомена за започване на административното производство, не и е дадена възможност да участва в него, да се запознае със събраните доказателства и да представи други такива. Изтъква, че са нарушени разпоредбите на чл. 8, чл. 26 и чл. 35 АПК. Твърди, че е собственик на площадката, за която е вписан лиценз, въз основа на съдебно решение.

Ответникът – Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, не взема становище.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното.

На 11.09.2009г. между жалбоподателя М. А. К. (купувач) от една страна и А. С. Ц. и З. Л. И.-Ц. (продавачи) от друга, е сключен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот 61813.136.6, по кадастрална карта на [населено място], общ. Р., обл. Б.. Страните се уговарят окончателният договор да бъде сключен най-късно до 04.10.2011г. Тъй като това не е станало, купувачът – М. К. предявява иск до Районен съд Разлог за обявяване на предварителния договор за окончателен. Исковата молба е вписана на 29.09.2011г. Районен съд Разлог се произнася с решение № 2752 от

21.06.2012г., с което предварителният договор е обявен за окончателен. Решението е влязло в сила на 23.07.2012г. и е вписано на 26.09.2012г.

Административното производство е започнало по молба на А. С. Ц. за отнемане на лиценз № 313/09.01.2006г. на [фирма] , [населено място]. Към молбата е бил приложен нотариален акт за покупко-продажба на процесния имот, с който А. Ц. е удостоверил, че е собственик на ПИ № 61813.136.6 в м. „Полето” него и М. К. за покупко-продажба на същия имот е разтрогнат. Заместник-министърът на икономиката, енергетиката и туризма, въз основа на становище на комисията по чл. 56, ал.2 ЗУО от 29.06.2012г. / два дни след датата на самата заповед/, издава заповед за отнемане на лиценз № Т-РД-15-76/27.06.2012г. на основание чл.59, ал.2, т.ж от ЗУО – поради отпаднало правно основание за ползване на единствената площадка, вписана в лиценза.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирани за това лица в предвидения от закона срок по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – Заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма, на когото със Заповед № РД-16-480/24.04.2012г. са делегирани правомощия от Министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис. Указания относно реда и сроковете за обжалване не се съдържат в заповедта, което е основание за приложение на чл. 140 АПК.

При издаване на заповедта административният орган е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила, като не е уведомил жалбоподателя за започналото административно производство, не му е дал възможност да представи относими доказателства, не е изискал служебно събиране на доказателства и не е изяснил релевантните за издаване на заповедта факти и обстоятелства – нарушаване на чл. 26, чл.34, чл. 35 и чл. 36 АПК. Тези процесуални нарушения са съществени, защото са довели до неизясняване на действителната фактическа обстановка – имотът, представляващ площадката, вписана в лиценза, в действителност е собственост на жалбоподателката. Ако тя беше уведомена за започналото административно производство по отнемане на лиценза и и бе дадена възможност за становище и представяне на доказателства, административният орган би установил различна фактическа обстановка, а именно наличието на сключен предварителен договор за покупко-продажба и постановено решение за обявяване на предварителния договор за окончателен, които легитимират търговеца като собственик на площадката.

В резултат на направените неверни фактически изводи, неправилно е приложен материалния закон. Съгласно чл. 59, ал.1, т.2, б. „ж” ЗУО / отменен, но действащо материално право към момента на постановяване на заповедта/, Министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министър със заповед отнема лиценза, когато е отпаднало правното основание за ползване на

единствената площадка, вписана в лиценз. В случая посоченото обстоятелство не е налице. Заповедта е издадена при липса на фактически и правни основания.

При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения съдът намира, че при издаване на оспорвания административен акт са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Заповедта следва да бъде отменена.

На основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 50 лв за държавна такса. Хонорарът на адв. П. е уговорен в размер на 150 лв, но няма данни да е изплатен, тъй като графата „платена сума” от договора за правна защита и съдействие на лист 12 от делото не е попълнена към датата на постановяване на решението. Поради това съдът не присъжда хонорара. Воден от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Т-РД-15-76/27.06.2012г. на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Министерство на икономиката, енергетиката и туризма да заплати на [фирма] съдебни разноски в размер на 50 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: